

La població de Vilassar de Mar a través dels anys

Si algú mai ha sentit curiositat per saber quants habitants ha tingut Vilassar de Mar en les diferents èpoques de la seva història, li haurà estat difícil de trobar-ho ressenyat enlloc, fora d'una curta relació que Lluís Guardiola va incloure a la seva *Monografia*, capítol IV, "Nota geogràfica", pàgina 47, que va ser editada a començos dels anys 1950.

En aquesta relació hi consten, però, només 16 dades, corresponents als anys arrodonits de començaments de dècada, de 1790 a 1940.

Com que, a part que es tracta d'una informació molt escassa, des d'aquella darrera data no solament han passat molts anys, sinó que d'ençà de 1960 hi ha hagut l'esclat urbanístic i l'expansió incontrolada de la vila, hem intentat completar aquella relació fins avui.

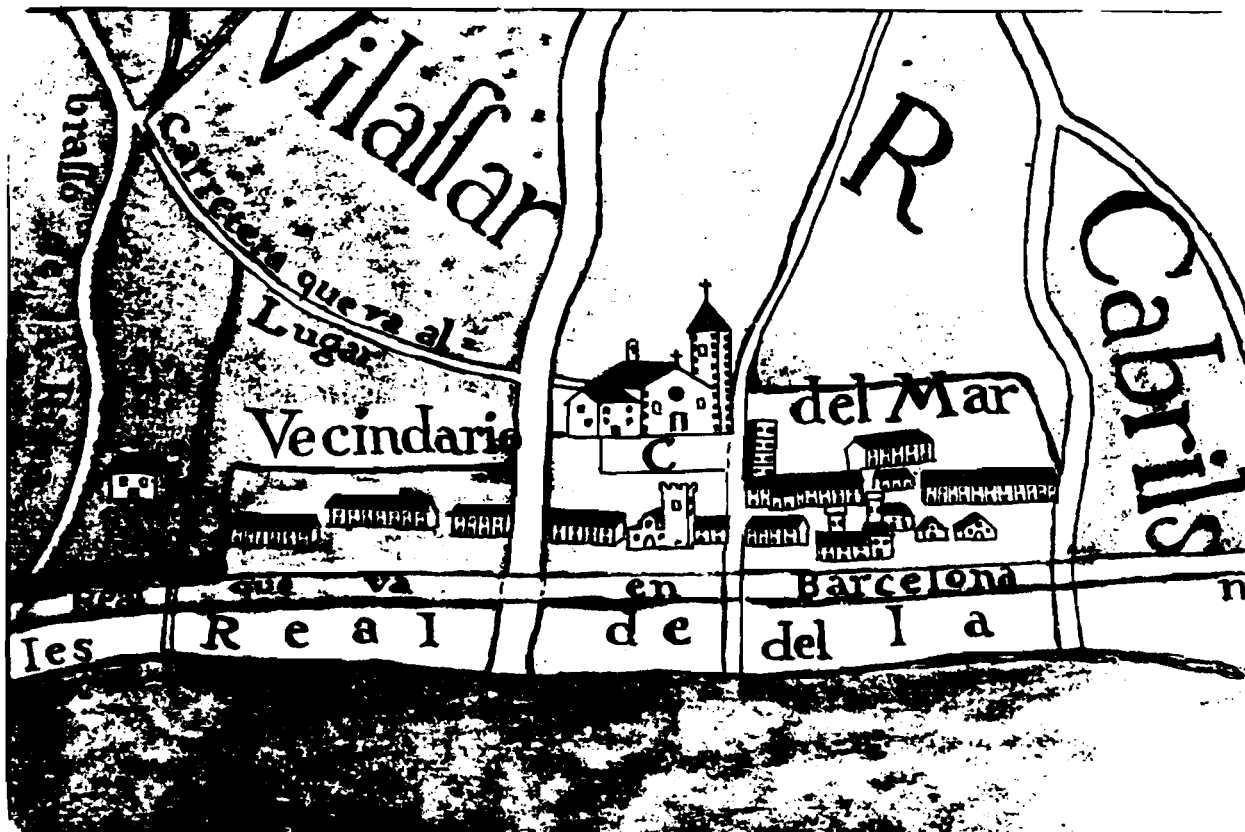
I també ens hem remuntat a dates més reculades que les que dóna en Guardiola i que hem pogut trobar en diferents documents. I àdhuc n'hem trobades algunes dels anys que ell ressenya, però les xifres dels quals

no coincideixen amb les que hi dóna, cosa que ens fa interrogar sobre d'on les va pouar. Es una llàstima que gairebé mai no fes esment de les fonts on treia la informació que li servia de base per anar confeint la *Monografia*, nom amb què popularment coneixem la seva obra cabdal.

Hem d'aclarir, d'entrada, per qui no ho sabés, que els censos de població amb unes xifres d'habitants "més o menys" exactes són molt recents, ja que encara a mitjan segle passat en moltes ocasions es parlava de veïns, és a dir, de caps de casa, i el nombre total d'habitants d'una població cal treure'l per deducció.

Històricament se sap que a la Xina ja es confeccionaven censos el segle XXII abans de la nostra era. La Bíblia també fa esment d'estadístiques d'aquesta mena. Així mateix hi ha coneixement dels censos que hi va haver a l'Egipte dels faraons, a la Grècia clàssica, etc.

Quant a casa nostra, a partir del segle XIV esporàdicament es confeccionen fogatjaments a les terres de

El Veïnat de Mar l'any 1777

la corona catalano-aragonesa.

Sempre i arreu, però, es tracta d'unes estadístiques que no tenen pas una finalitat desinteressada, amb la única intenció de saber quina era la composició de la població ni en l'aspecte quantitatiu ni qualitatiu, sinó que aquests recomptes eren destinats a objectius força més materialistes: controlar qui havia de tributar a l'hora dels impostos o repartiments.

Podem tenir una vaga idea de la població de Catalunya gràcies als *fogatjaments*, o relacions de focs per a l'exacció de la imposició del *fogatge*. El fogatge era una exacció eventual que dels segles XIV al XVII fou imposada als estats de la corona catalano-aragonesa a raó d'una quantitat per *foc* o casa habitada per tal de subvenir les necessitats de la corona o de la terra; com que era eventual, com hem dit, en cada cas es determinaven els criteris d'inclusió dels focs i dels caps de casa que hi restaven sotmesos, i per això, com que desconeixem quins foren els criteris seguits en cada ocasió, que podien ser molt diversos, és bon xic aventurat voler treure'n conclusions demogràfiques o censals.

Així, l'única cosa segura a la vista dels fogatjaments, és quins van ser els caps de casa o veïns que van tributar en cada cas, sense que en aquestes llistes consti quines ni quantes famílies en van quedar exemptes —per raó de la seva insolvència, per la seva posició social (noblesa, clergat), etc.—, i per tant podem dir que són unes llistes “coixes”.

Disposem de dades de dos fogatjaments del Principat corresponents al segle XIV (1358 i 1378), de dos del segle XV (1470 i 1497), i de dos del segle XVI (1515 i 1553).

En el nostre cas concret podríem estalviar-nos de dir que fins al cens de Floridablanca, del 1787, les xifres enclouen els tres nuclis de població de Sant Genís, Cabrils i el Veïnat de Mar. Així, a l'Arxiu de la Corona d'Aragó trobem el Fogatge General de Catalunya de l'any 1498, on constaven els noms de 71 veïns (actualment el mal estat de conservació del manuscrit fa que n'hi hagi una dotzena d'il·legibles). Aproximativament per deduir-se quins són els de Sant Genís i quins els de Cabrils, i no sembla que hi hagi ningú establert arran de platja... o, si és que hi havia algú, era de condició tan humil que ni va arribar a ser tingut en consideració a l'hora de confeccionar les llistes de focs de la parròquia. Si comptem (com és costum) cinc individus per foc, tindrem cap a 350 habitants (si ens semblesin pocs, pensem que en el mateix fogatjament Mataró consta amb 175 focs: entre 800 i 900 habitants).

En el Fogatge General de Catalunya del 1515, divuit anys més tard, Vilassar hi és amb 73 veïns, i entre ells podem descobrir pel cap baix les tres “mítiques” primeres famílies establertes arran de mar i que serien l'origen del nou veïnat: Mir, Lledó i Saura.

Tenim un altre fogatjament de Vilassar fet el 1553, on consten 75 veïns, destriats els de Sant Genís (49 veïns) i els de Cabrils (26 veïns); com és de lògica entre aquests de Cabrils hi ha els cinc del Veïnat de Sant Crist (Roldós, Veil, Amat, Vives i Carbonell) i

al final de la llista els tres “de Mar”: Saura, Lledó i Mir.

Aquí hem de fer un salt ben llarg, perquè no disposem de cap referència dins del segle XVII i anem al segle XVIII, centúria de la qual ja es disposa de més abundància de xifres corresponents a unes relacions de veïns confeccionades amb criteris diferents als que se seguien per fer els fogatjaments, encara que, com pot suposar-se, llur finalitat seguia éssent la de tenir la gent controlada per al pagament d'impostos.

Abans de la Guerra de Successió, el 1708, Josep Aparici anotà les xifres de *cases* de totes les localitats del Principat (Aparici era nat a Caldes de Montbui) i era funcionari reial i geògraf; el 1713 visqué a Mataró fugint del setge filipista a Barcelona). En el seu recompte Aparici atribueix a Vilassar 182 cases: a freqüència del miler d'habitants.

El primer cens de la monarquia de Felip de Borbó és de l'any 1717 i fou ordenat pel marquès de Campoflorido; duu per títol *Vecindario General de España*, i distribueix els *veïns* en “homes”, “cavallers” i “nobles”. La part corresponent al Principat l'ordenà José de Pedrajas, polític castellà que entre d'altres càrrecs exercí el d'intendent general de Catalunya de 1720 a 1724, i aprofità les dades que l'any 1716, acabada la Guerra de Successió i promulgat el Decret de Nova Planta, havien servit per establir entre nosaltres el nou impost personal i unificat del cadastre. Les dades d'aquest cens són descaradament manipulades, ja que com a represàlia, als municipis que durant la Guerra havien lluitat contra la causa filipista se'ls atribueix una població tan inflada que en molts casos supera el doble de la que donava Aparici vuit anys abans, i això amb la finalitat que haguessin de tributar molt més del que realment els hauria pertocat. En aquest primer cens borbònic de 1717 Pedrajas anota per a Vilassar 415 veïns, un 120 per cent més que Aparici el 1708!

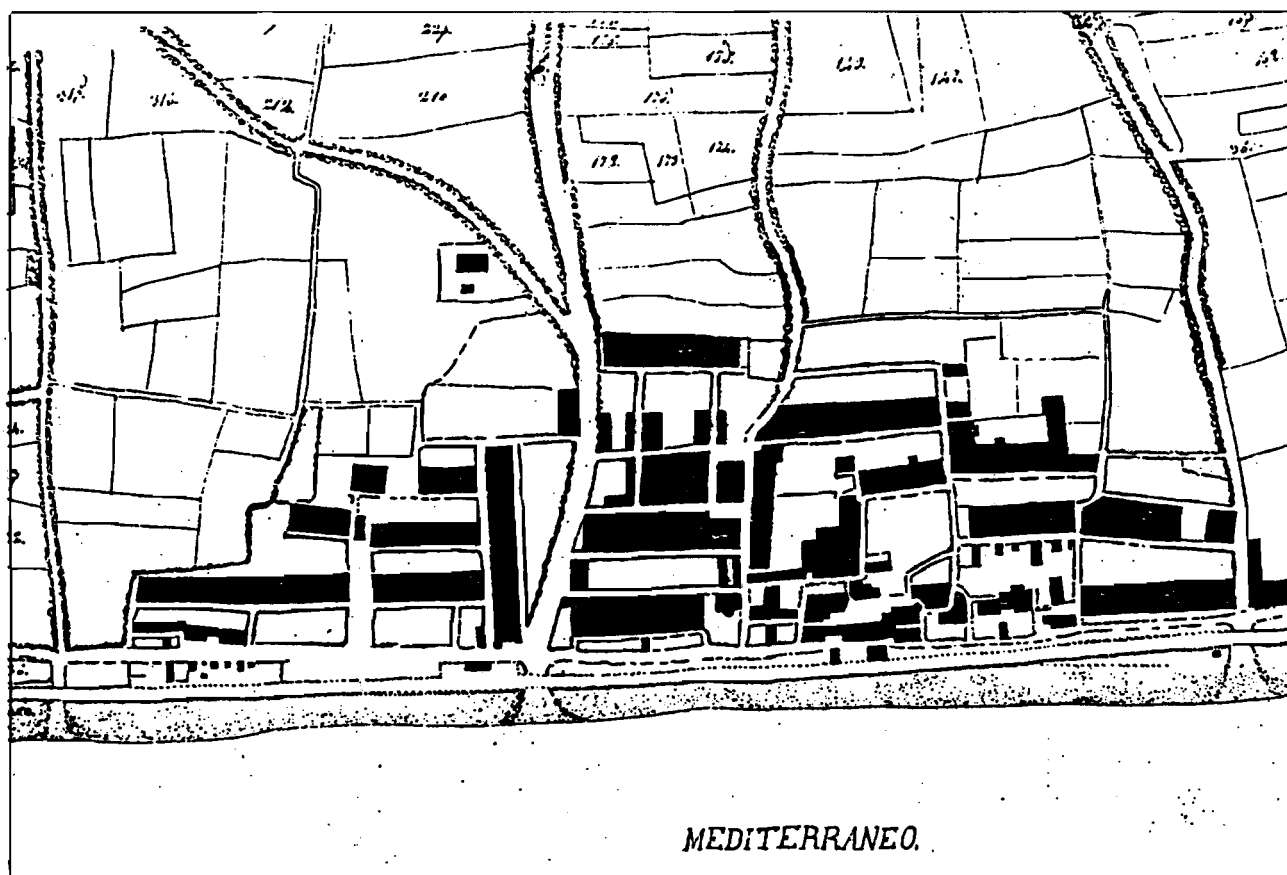
L'any 1718, però, es fa una rectificació i es complementa el *Vecindario* de 1717.

El cens de 1719 queda rectificat i hi trobem, per a Vilassar, 250 veïns, amb 1.243 habitants.

El 19 de juliol del 1726, en la visita pastoral que el bisbe de Barcelona Bernat Ximenes de Cascante efectuà a la parròquia de Vilassar, va rebre una representació dels veïns de l'humil però ja vell de dos-cent anys Veïnat de Mar, que li sol·licitaren permís per bastir una capella o església a honor de Sant Joan Baptista. Se'ls concedeix llicència per fer-ho per tal com el Veïnat “excedeix el número de dues-centes ànimes de comunió”, com diu l'acta de la visita. Així doncs, podríem atribuir en aquest verall de mar una població aproximada de 300 persones, si hi comptem els “pàrvuls”.

Per una altra acta de visita pastoral de cinquanta anys més tard, la de l'any 1776, sabem que el Veïnat de Mar de Vilassar té en aquella data “692 ànimes de comunió”, és a dir, 692 adults, que sumant-hi els “pàrvuls” pujarien una població de cap al miler d'habitants (un creixement del 300 per cent en 50 anys).

La llegenda del Mapa del Terme de Vilassar de l'any 1777 diu clarament que hi ha 514 cases, repartides així: 234 a Sant Genís, 93 a Cabrils, 6 al Sant Crist

Vilassar de Mar, any 1850

i 181 al Veïnat de Mar.

La instància de 1er. d'abril del 1783, la primera (que sapiguem) que es va trametre sol·licitant la segregació del municipi matriu de Vilassar "de Dalt", i que desembocaria en la creació el 1784 del municipi de Vilassar de Mar, remarca que el Veïnat de Mar té 200 cases, on viuen 230 famílies, que sumen 775 ànimes.

I arribem al 1787, any del renomnat cens ordenat pel comte de Floridablanca. Fet sense intencions fiscals, és el primer recompte de la monarquia hispànica que s'aproxima al concepte de cens modern. Es detallat a nivell individual i s'hi indica l'edat, el sexe, l'estat civil i la professió dels *habitants* de cada localitat.

Per a Vilassar de Mar, tot just acabat d'erigir-se en municipi, aquest cens dona una població de 1.013 habitants, constituïda per 479 homes i 534 dones. El 50 per cent de la població té menys de 25 anys d'edat. De dones, n'hi ha 247 de solteres, 237 de casades i 50 de vídues; d'homes, 184 de solters, 237 de casats i 58 de vidus. Les dones es casaven molt joves: n'hi ha 12 que tenen menys de 16 anys, i 11 vídues de menys de 25. Aquest mateix cens ens diu que al poble hi ha, entre d'altres, 2 terratinents, 16 jornalers, 6 comerciants, 18 artesans, 3 servents, 1 capellà i 1 sagristà.

Per a l'any 1790, Lluís Guardiola, en la seva *Monografia*, suposa una població de 967 habitants. El mateix any Francisco de Zamora —funcionari i escriptor castellà adscrit a l'Audiència de Barcelona, que de 1785 a 1790 féu un viatge per tot el Principat— dona en el seu "*Diario de los viajes hechos en Cathaluña*" la xifra de 200 cases per al nostre municipi.

També Lluís Guardiola, en la seva obra citada abans, anota per a l'any 1800 una xifra d'habitants de 1.220, i per a 1810 són 1.642.

El 1802 és creada a Madrid la primera oficina d'estadística i es fixen les normes per les quals s'hauria de regir la confecció dels censos.

Durant la dominació francesa, Josep Bonaparte intenta confeccionar el cens de tot Espanya (1810).

El bisbe de Barcelona Pau de Sihar efectua una visita pastoral a la nostra parròquia el maig del 1816, i en la corresponent acta observa que hi viuen "unes 400 famílies, amb unes 1.400 ànimes de comunió, i de 600 a 700 pàrvuls, que junts fan 2.100 persones, poc més o menys.

Comparem aquestes xifres amb les que hi ha anotades a la visita del 1776, i veurem que de "692 ànimes de comunió" hem passat a 1.400, és a dir, que en quaranta anys justos Vilassar de Mar ha duplicat exactament la seva població!

Josep Iglesias diu que en el cens del 1819, Vilassar de Mar consta amb 250 veïns (i 248 Vilassar de Dalt).

Guardiola atribueix al nostre poble per al 1820 la xifra de 1.912 habitants.

De l'any 1822 disposem de la relació dels vilassarencs que varen pagar la contribució extraordinària de guerra decretada per la Diputació de Barcelona, i mercès en aquesta llista no solament sabem llurs noms, sinó així mateix el seu ofici, on vivien, i quant va pagar cadascun d'ells; curiosament, gran nombre dels inscrits hi figuren amb el corresponent àlies o "motiu", tan estés entre nosaltres.

Hi ha 306 contribuents, 5 dels quals viuen fora poble: "cases foràneas" (al mapa del terme de Vilassar de l'any 1777 —de 45 anys abans— només hi ha tres cases de pagès: Can Nina, Can Bataions i Can França).

Però potser és massa aventurat, amb relacions com aquesta, de dir quants habitants tenia el poble, si no hi ha maneres de saber quants foren el veïns que es van lliurar de la contribució. I encara que ho sabéssim, disposaríem del total de "caps de casa" i prou, i qui sap quina era la mitjana real de components que tenien les famílies...

El 1830, segons la publicació *Cataluña en la mano*, del naturalista Joan-Baptista Galobardes (obra apareguda a Barcelona l'any 1831), Vilassar de Mar tenia 250 veïns i 2.232 habitants.

Entre 1831 i 1834 una societat de literats edità un interessant *Diccionario Geográfico Universal* en 10 volums, imprès a Barcelona als obradors de Josep Torner. Al volum X, pàgina 641, hi ha la descripció de "Vilassar de Mar", on diu que la població és de 2.284 habitants; que té unes 400 cases, una escola de nois i sis costures de noies on se'ls ensenya de fer mitja, de cosir i de fer puntes de coixí, dos molins fariners, unes 35 quarteres de regadiu, es cull molta civada, vi, hortalisses i fruita, sis fàbriques de filats i teixits de cotó amb 50 màquines de filar i 400 telers; hi ha 15 o 16 falutxos que comercien amb Tortosa, 2 o 3 "barcos" de més tonatge que fan la carrera d'Amèrica, i una trentena de barques de pesca; molts calafats i mestres d'aixa.

En un esborrany d'estadística de l'any 1834 pertanyent a documentació municipal hi ha anotats 624 veïns. A més, hi ha una dada interessant: malgrat que diu que la població és "en decadència per manca de feina", Vilassar de Mar té 11 fàbriques de teixits de cotó i 6 de filats, també de cotó.

En la valuosa i abundant documentació cedida darrerament al Museu Municipal de Vilassar de Mar pel senyor Joan Casanovas i Vilà hem trobat el Padró Nominal de "tots" els veïns caps de casa de l'any 1836.

Hi són inscrits per carrers, i n'hi comptem 456, repartits en 422 cases; al poble hi ha, però, 448 edificacions, o sigui que 26 d'elles no són destinades a habitatge.

Fixem-nos com oscil·len les xifres d'una data a una altra a través dels anys, i és perquè les bases de càlcul són sempre diferents: Floridablanca ens proporciona el nombre d'habitants: 1.013. Zamora, el 1790, compta les cases (deuen ser les habitades, o bé el total d'edificis existents?) i n'anota 200. El 1816 Pau de Sichar calcula 400 famílies i unes 2.100 persones. En el cens del 1819 Josep Iglésies diu que a Vilassar de Mar hi ha 250 veïns. En la contribució extraordinària de 1822 hi ha 306 contribuents. Galobardes, el 1830, ens atribueix 250 veïns i 2.232 habitants; si ens penséssim que cada "veí" d'aquests és un cap de casa, obtindríem una mitjana de gairebé 9 individus per família! O sigui que no deuen ser caps de casa, sinó contribuents, però... l'any 1822 n'hi havia 306! Una anotació de l'any

1834 declara 624 veïns. En el Padró Nominal de 1836 hi ha anotats 456 caps de casa, i aquesta llista sí que diu ben clar que són "caps de casa", famílies reals!

Per a l'any 1840 Lluís Guardiola dona la xifra de 2.162 habitants.

La Matricula Cadastral de 1842 atribueix a Vilassar de Mar 500 cases, 460 veïns i 1.968 habitants (una mitjana d'un xic més de 4 individus per família). Les dades d'aquesta Matricula van servir a Pasqual Madoz per donar les xifres d'habitants de cada població al seu *Diccionario geográfico-estadístico-histórico de España y sus posesiones de Ultramar*, publicat en 16 volums entre els anys 1845 i 1850. La descripció de "Vilassar de Mar" és al volum XIV, pàgina 85. Madoz era un advocat i polític navarrès que d'ençà de 1835 establí bufet a Barcelona i el 1854 en fou nomenat governador civil. Es considerat capdavanter de l'estadística a Espanya.

Segons Madoz, Vilassar de Mar té una escola d'instrucció primària amb 130 alumnes, dues de particulars amb 100 alumnes més, i quatre per a noies, on també se'ls ensenya "labors"; es cull blat, civada, vi, llegums, garrofes i taronges; 3 fàbriques de vapor de filats de cotó i 10 de teixits amb 211 telers; confecció de puntes de coixí; 2 molins; 15 barques dedicades a la pesca, amb 70 pescadors; construcció d'embarcacions a les mestrances (262 bastiments en 20 anys); 15 vaixells dedicats a la carrera d'Amèrica i 20 de cabotatge; exporta fruita.

En el llibre d'"Amillaramiento" de Vilassar de Mar corresponent a 1849 (conservat a l'Arxiu de la Corona d'Aragó) consten 549 finques urbanes, de les quals 517 són habitatges; hi ha 585 veïns.

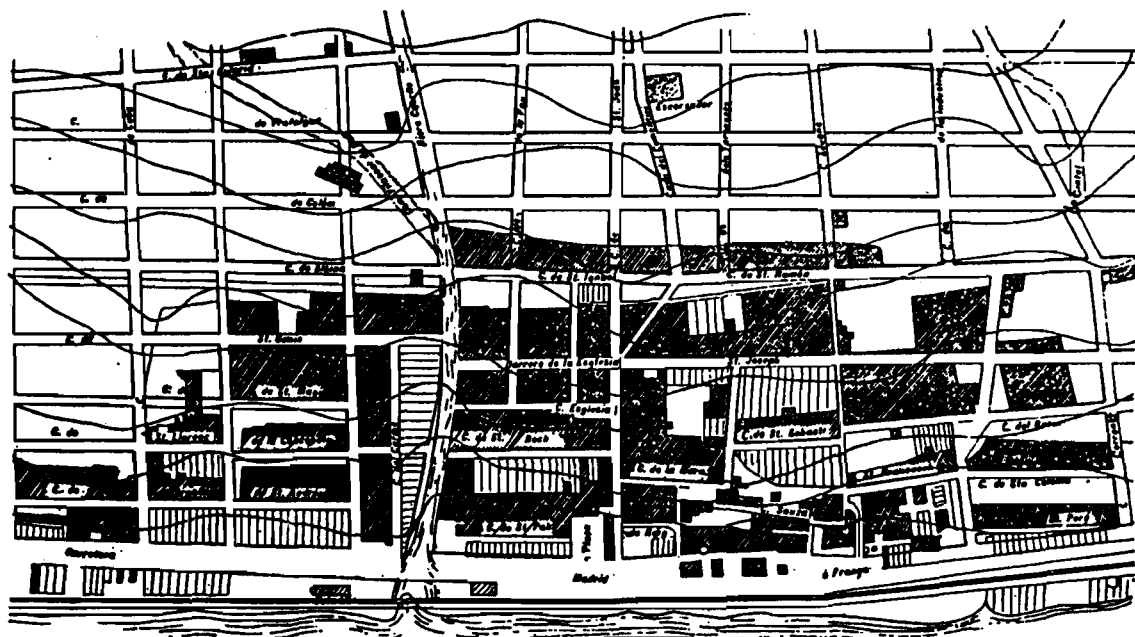
L'esborrany d'un informe al Capità General de Catalunya, amb finalitats militars, datat del desembre del 1850, anota 482 veïns, 409 cases reunides, l'hostal, l'església i 6 cases "aïllades", que són: Ca la Maria, Sènia de l'Anton, Sènia d'en Pinyàs, Molí d'en Vicenç, Molí de les Alzinetes i Can Bataió. També especifica aquest informe que hi ha 7 sastres, 11 sabaters, 1 espardenyner, 12 paletes, 4 fusters, 1 ferrer, 7 flequers, 2 metges i 2 apotecaris. No teníem cap font pública, però en canvi hi havia 220 pous d'aigua potable.

Segons unes dades recollides per Francesc d'Assís Martín i Julià, aquest any del 1850 Vilassar tenia 2.428 habitants.

L'any 1857 es confegeix el primer cens general espanyol segons normes modernes. Es el primer que es fa nominalment, amb cèdules de família segons el model francès del 1817. Tots els que s'havien realitzat abans d'aquest no eren pròpiament censos, sinó còmputos censals, pel fet que no eren a nivell individual.

D'entre les notes de Francesc d'Assís Martín, trobem el següent detall referit al cens d'aquest any 1857: 671 cases al poble, amb 2.965 habitants; 21 cases en despoblat, amb 137 habitants; totals: 692 habitatges i 3.102 vilassarencs. I en un "paper" municipal del mateix any veiem que hi havia 10 "fabricants", amb 70 homes, 114 dones i 22 criatures treballant-hi.

D'acord amb una acta d'un Ple municipal, el 1858

MAR MEDITERRÀNIA

Any 1878. Projecte d'eixample.

al nostre poble hi havia 510 veïns. Fixem-nos que el concepte de veí no queda massa clar si comparem aquest nombre amb les xifres del 1857: no lliga ni amb la quantitat de cases ni amb la d'habitants, que donaria una mitjana de gairebé 7 persones per família; cal pensar, doncs, que es tracta de veïns contribuents, no de caps de casa.

Es notable el cens que es va fer l'any 1860, on hi ha detallats els nuclis de població de cada municipi i el nombre d'edificis; els habitants hi són classificats per sexe, edat, estat civil i alfabetització.

De nou les fitxes de Francesc d'Assís Martín i Julià ens estalvien de cercar fora de Vilassar per esbrinar les dades del detallat cens de l'any 1860. Hi consten 2.931 habitants, 1.704 dels quals són dones i 1.227 són homes. 1.305 no arriben a 20 anys; entre els 21 i els 40 anys hi ha 857 persones; entre 41 i 60 anys n'hi ha 538; i de més de 60 anys només 231. D'homes solters n'hi ha 756, de casats 417 i 54 de vidus; dones solteres 923, 585 casades i 196 vídues. 1.997 vilassarencs són completament analfabets i 136 només saben llegir: sumats representen gairebé el 73 per cent de la població. Saben llegir i escriure 798 (498 homes i 300 dones): el 27 per cent de la població. També en el cens d'aquest 1860 consten 669 edificis, "uns" 25 dels quals fora del poble.

En el llibre d'"Amillaramiento" de 1863 contenen 597 finques al poble destinades a habitatge, 24 fora del poble i 17 indústries.

Lluís Guardiola anota 2.730 habitants per a l'any 1870.

Creat l'Instituto Geográfico y Estadístico, es confeccionen censos els anys 1877, 1887 i 1897, i l'any 1900 es disposa que se'n faci cada deu anys, justament els que duen zero a la seva darrera xifra.

Per a 1877 al full-resum del cens verificat a 31 de desembre consten 1.370 homes i 1.548 dones, un total

de 2.918 habitants de dret.

El 1880 Guardiola n'adjudica 2.815; Francesc d'A. Martín, 2.731 el 1886 i 2.739 el 1887 (1.283 homes i 1.456 dones): 2.599 viuen al poble, 13 a Can França, 32 al Molí i 95 en altres indrets de pagès.

A la *Monografia* de Lluís Guardiola trobem anotats 2.610 habitants per a l'any 1890, uns 500 habitants menys que en el cens de 1857, trenta-tres anys abans: fou els anys que els vilassarencs anaven a "fer les Amèriques".

Josep Iglésies diu que segons el cens general del 1897, Vilassar tenia 2.836 habitants, i 2.953 segons el de l'any 1900.

D'acord amb un altre document municipal escadusser, el 1907 érem 2.973 vilassarencs "de dret", que són els mateixos que registra Cels Gomis en la seva *Geografia de Catalunya* editada aquells anys de començos del nostre segle, on a més consta que hi ha 834 cases.

Documents locals referents al cens general del 1910 fan constar 3.172 persones (1.496 homes i 1.676 dones) repartides entre 813 famílies (una mitjana que de poc no arriba a 4 persones per família). També s'hi observa que hi ha 6 carrabiners. Vilassar de Mar ha travessat definitivament la xifra dels tres mil habitants; dels pobles del voltant —Mataró a part, és clar— només ens superen Vilassar de Dalt i El Masnou.

L'any 1916, 1.525 homes i 1.750 dones sumaven el total de 3.275 vilassarencs.

En canvi, en les anotacions de Francesc d'A. Martín trobem que l'any 1920 la població total era de 3.235 persones.

Documents de l'arxiu municipal diuen que el 1924 érem 3.531 (1.641 homes i 1.890 dones), i el 1930 hi havia 3.660 habitants de dret (1.690 homes i 1.970 dones). F. d'A. Martín amplia aquestes dades

anotant que el poble té un cens obrer de 985 persones (500 homes i 485 dones) i que 698 treballen al ram tèxtil en les fàbriques que hi ha.

En aquest darrera data la pagesia conrea 125 muges de secà i 400 de regadiu: al secà hi ha garrofers i vinya, i al regadiu s'hi cull patata primerenca per a exportar a Anglaterra, verdura que va diàriament al Born i clavells.

A part els censos que s'efectuen els anys 1910, 1920 i 1930, l'any 1936 la Generalitat de Catalunya decreta que se'n faci un a tot el territori del Principat, que va donar les xifres de 3.939 vilassarencs de dret (1.809 homes i 2.130 dones); 3.894 eren presents i 45 absents.

Ve el període de la guerra civil, i el cens de l'any 1940 es féu en circumstàncies excepcionals. Les xifres d'aquest cens són: 3.883 habitants de dret (56 menys que abans de la guerra), 1.740 homes i 2.143 dones. El nombre de dones ha augmentat en 13, mentre que el d'homes ha disminuït de 69. De fet, els homes absents són 91, podem dir que la majoria d'ells com a seqüeles de la guerra.

Aquest nombre d'habitants és repartit entre 1.009 famílies, 943 de les quals viuen al casc del poble i 66 a pagès. En tot el terme municipal hi ha 1.620 edificacions: 1.034 són habitatges al poble, 74 són habitatges fora poble i 512 són destinades a altres usos.

Un altre cens esporàdic fou el de 1965, fet a més a més dels de les dècades. Les autoritats el van considerar necessari vistos els grans moviments de població d'aquells anys, quan es va "disparar la urbanització" del país. Per a aquests moderns censos generals de població es prenia com a data de referència la nit del 31 de desembre dels anys la darrera xifra dels quals és zero. Però ara, vist el canvi en els costums de la gent, i que justament les festes de Nadal i Cap d'Any és de les èpoques de l'any (juntament amb Setmana Santa i les vacances d'estiu) que la població "es mou", l'any 1980 ja no es va prendre la data de 31 de desembre, sinó que es va fer a 31 de març (del 1981), una data "neutra" en què sembla que la gent ens quedem a casa.

Com a complement dels censos generals que s'efectuen cada deu anys, tots els municipis fan anyalment el recompte de la seva població d'acord amb les altes i baixes per tots els conceptes que hi hagi hagut a la localitat d'ençà del darrer cens general.

Com que del 1940 fins avui al municipi disposem dels resums de les xifres d'habitants per any, desglossades en població femenina, població masculina, i població de dret i població de fet, aturem en aquest punt els comentaris que venim fent, que ja ens hem estès prou i massa, i remetem el lector que hagi tingut la paciència d'arribar fins aquí, que vegi la taula adjunta.

Damià Bas, primavera del 1987.

El creixement demogràfic dels darrers anys ha estat en consonància amb la forta l'expansió urbanística.

LA POBLACIÓ DE VILASSAR DE MAR A TRAVÉS DELS ANYS

Any	Homes	Dones	Total	Any	Homes	Dones	Total	Any	Homes	Dones	Total
*1358 ⁽¹⁾	40 focs			1886 ⁽¹⁵⁾			2.731	1957	1.974	2.174	4.148
*1378 ⁽¹⁾	77 focs			1887 ⁽¹⁵⁾	1.283	1.456	2.739	1958	2.004	2.206	4.210
*1470 ⁽¹⁾	51 focs			1890 ⁽⁹⁾			2.610	1959	2.039	2.227	4.266
*1497 ⁽²⁾	uns 60 focs			1897 ⁽¹⁾			2.836	1960	2.106	2.336	4.442
1515 ⁽²⁾	3 focs al Veinat de Mar			1900 ⁽¹⁾			2.953	1961	2.150	2.377	4.527
1553 ⁽²⁾	3 focs al Veinat de Mar			1907 ⁽¹⁰⁾			2.973	1962	2.165	2.389	4.554
*1708 ⁽³⁾	182 cases			1909 ⁽¹⁹⁾	834 cases		2.973	1963	2.195	2.421	4.616
*1717 ⁽⁴⁾	415 veïns			1910 ⁽¹⁰⁾	1.496	1.676	3.172	1964	2.193	2.415	4.608
*1719 ⁽¹⁾	250 veïns		1.243	1916 ⁽¹⁰⁾	1.525	1.750	3.275	1965	2.393	2.551	4.944
1726 ⁽⁵⁾	200 ànimes de comunió			1920 ⁽¹⁵⁾			3.235	1966	2.450	2.627	5.077
1776 ⁽⁵⁾	692 adults	± 1.000		1924 ⁽¹⁹⁾	1.641	1.890	3.531	1967	2.504	2.659	5.163
1783 ⁽⁶⁾	230 famílies - 775 ànimes			1930 ⁽¹⁹⁾	1.690	1.970	3.660	1968	2.544	2.704	5.248
1787 ⁽⁷⁾	479 534		1.013	1931 ⁽¹⁹⁾			3.655	1969	2.588	2.732	5.320
1790 ⁽⁹⁾	200 cases		967	1935 ⁽¹⁹⁾			3.968	1970	2.790	2.956	5.746
1800 ⁽⁹⁾			1.220	1936 ⁽¹⁹⁾	1.809	2.130	3.939	1971	2.811	2.979	5.790
1802 ⁽¹⁰⁾	200 veïns - 200 focs			1940 ⁽²⁰⁾	1.740	2.143	3.883	1972	2.851	2.996	5.847
1810 ⁽⁹⁾			1.642	1941	1.726	2.115	3.841	1973	2.962	3.100	6.062
1816 ⁽⁵⁾	400 famílies	± 2.100		1942	1.724	2.089	3.813	1974	3.112	3.251	6.363
1819 ⁽¹⁾	250 veïns			1943	1.717	2.072	3.789	1975	3.323	3.570	6.893
1820 ⁽⁹⁾			1.912	1944	1.715	2.072	3.787	1976	3.487	3.734	7.221
1827 ⁽¹⁰⁾	324 veïns			1945	1.698	2.053	3.751	1977	3.754	3.914	7.668
1830 ⁽¹¹⁾			2.232	1946	1.714	2.047	3.761	1978	4.022	4.167	8.189
1834 ⁽¹⁰⁾	624 veïns			1947	1.731	2.046	3.777	1979	4.164	4.326	8.490
1840 ⁽⁹⁾			2.162	1948	1.749	2.052	3.801	1980	cens efectuat el 31-03-81		
1845 ⁽¹³⁾	500 cases		1.968	1949	1.786	2.079	3.865	1981	4.678	4.841	9.519
1850 ⁽¹⁰⁾	409 cases		2.428	1950	1.793	2.069	3.862	1982	4.782	4.902	9.684
1857 ⁽¹⁵⁾	671 cases + 21 a pagès		3.102	1951	1.821	2.100	3.921	1983	4.921	5.054	9.975
1858 ⁽¹⁶⁾	510 veïns	± 2.300		1952	1.858	2.120	3.978	1984	5.140	5.278	10.418
1860 ⁽¹⁵⁾	1.227 1.704		2.931	1953	1.873	2.121	3.994	1985	5.348	5.741	10.819
1870 ⁽⁹⁾			2.730	1954	1.887	2.131	4.018	1986	4.991	5.153	10.144
1877 ⁽¹⁰⁾			2.734	1955	1.984	2.154	4.138				
1880 ⁽⁹⁾			2.815	1956	1.984	2.173	4.157				

FONTS:

- (1) Josep Iglésies i Fort, *La població del Maresme a la llum dels censos generals*, Accèssit Premi Iluro 1968, Caixa d'Estalvis Laietana, Mataró, 1971.
 - (2) Arxiu de la Corona d'Aragó, Reial Patrimoni, Fogatges.
 - (3) Joseph Aparici, *Descripción geogràfica de Cataluña*.
 - (4) José de Pedrajas, *Vecindario general de España*, 1717.
 - (5) Arxiu Diocesà, Visites Pastorals, Vilassar, anys 1726, 1776 i 1816.
 - (6) Sol·licitud de segregació del municipi, 1 d'abril de 1783.
 - (7) Conde de Floridablanca, *Censo español*, 1787.
 - (8) Francisco de Zamora, *Diario de los viajes hechos en Cataluña*, 1787.
 - (9) Lluís Guardiola, *Sant Joan de Vilassar. Monografia*, Vilassar de Mar, 1955.
 - (10) Museu Municipal de Vilassar de Mar, documentació del fons cedit per Joan Casanovas i Vilà.
 - (11) Juan Bautista Galobardes, *Cataluña en la mano*, 1831.
 - (12) *Diccionario Geográfico Universal*, Imp. Toner, Barcelona, 1834.
 - (13) Pascual Madoz, *Diccionario geográfico-estadístico histórico de España y sus posesiones de Ultramar*, Madrid, 1845-1850 (dades de 1842).
 - (14) Arxiu de la Corona d'Aragó, Hisenda, llibres d'«Amillaramiento» de Vilassar de Mar, 1849 i 1863.
 - (15) Francesc d'Assís Martí i Julià, fitxes i apunts per a una projectada Geografia de Catalunya sota la direcció de Pau Vila.
 - (16) Arxiu Muniopai de Vilassar de Mar, llibres d'Actes del Consistori.
 - (17) Modesto Martí de Solà, *Barcelona y su provincia*, Barcelona, 2.ª edició, 1888 (dades de 1886).
 - (18) Cels Gomis, *Geografía General de Catalunya*, Barcelona, s.d.
 - (19) Museu Municipal de Vilassar de Mar, documentació esparsa.
 - (20) Arxiu Municipal de Vilassar de Mar, fulls-resum dels Censos de Població.
- * Comprèn tot el terme de Vilassar en sentit ampli.